116811

तं देवसस्वपर्वतमतिकम्य आकाशंशून्यदेशं ॥ शून्यत्वोपपादकमपर्वतेत्यादि ॥ १९ ॥ कांतारं अपर्वतवनत्वादिना रोमहर्पणं भयंकरत्वात् ॥ २० ॥ २१ ॥ निलनी सरसी ॥ २२ ॥ २३ ॥ तस्य केलासस्य पर्वतेषु गंडपर्वतेषु ॥ २४ ॥ तस्य क्रींचस्य बिलंस्कदशक्तिकतंविवरं ॥ २५ ॥ तत्र क्रींचगुहायां ॥२६॥२०॥ कामशैलं कामतपस्था

तमतिकम्यचाकाशंसर्वतःशतयोजनं ॥ अपर्वतनदीरह्मंसर्वसत्वविवर्जितं ॥ १९॥ तत्तुशीघमतिकम्यकांतारंरोमहर्षणं ॥ कैला संपांड्रंप्राप्यत्वष्टायूयंभविष्यथ ॥ २० ॥ तत्रपांड्रमेघाभंजांबृनदपरिष्कतं ॥ कुवरभुवनंरम्यंनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ २१ ॥ विशा लानलिनीयत्रप्रभूतकमलोत्पला ॥ हंसकारंडवाकीर्णाअप्सरोगणसेविता ॥ २२॥ तत्रवैश्रवणोराजासर्वलोकनमस्कतः॥ धनदो रमतेश्रीमान्गुत्यकैःसहयक्षरार्॥ २३॥ तस्यचंद्रनिकाशेषुपर्वतेषुगुहासुच॥ रावणः सहवैदेत्यामागितव्यस्ततस्ततः॥ २४॥ कौंचं तुगिरिमासाद्यविलंतस्यसुदुर्गमं॥अप्रमत्तैःप्रवेष्टव्यंदुष्प्रवेशंहितस्मृतं॥२५॥वसंतिहिमहात्मानस्तत्रसूर्यसमप्रभाः ॥ देवैरभ्य र्थिताःसम्यद्गेबरूपामहर्षयः ॥२६॥ क्रींचस्यतुगुहाचान्याःसानूनिशिखराणिच ॥ दर्राश्चनितंबाश्चविचेतव्यास्ततस्ततः ॥२०॥ अ दक्षंकामशैलंचमानसंविह्गालयं॥नगतिस्तत्रभूतानांदेवानांनचरक्षसां॥२८॥सचसवैविंचेतव्यःससानुप्रस्थभूधरः॥ क्रौंचंगि रिमतिकम्यमैनाकोनामपर्वतः॥२९॥मयस्यभवनंतत्रदानवस्यस्वयंकृतं॥मैनाकस्तुविचेतव्यःससानुप्रस्थकंद्रः॥३०॥ स्रीणा मश्वमुखीनांतुनिकेतस्त ज्ञतज्ञतु ॥ तंदेशंसमितकम्यआश्रमंसिद्धसेवितं ॥ ३१ ॥ सिद्धावैखानसायज्ञवालिखल्याश्वतापसाः॥ वं दितव्यास्ततःसिद्धास्तपसावीतकल्मषाः॥ ३२॥ नशैलं तद्दिशेषणमदक्षं मानसं तदाख्यं तत्र मानसपर्वते॥२८॥ सचेति कौंचपर्वतइत्यर्थः॥सानूनि प्रस्था

कि॰का॰

116811

श्व भूधराः पर्यंतपर्वतास्तैः सहितः ॥ मैनाकइति ॥ मैनाकोयं समुद्रमग्रादन्यः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३० ॥ ३२ ॥